

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/112/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214207085
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2214207085.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v právnej veci žalobcu: L. L., X.. XX. E.X. XXXX, L. Z. F. Č.. XX, XXX XX F. F., právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Pongráczom, AK so sídlom Alžbetínske nám. č. 1203, 929 01 Dunajská Streda, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlo Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno č. 8, Bratislava, sp. zn. SR 0426112 z 4. novembra 2013.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 1. apríla 2014 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., IČO: 35 922 761, vydaný rozhodcom JUDr. Miroslavom Rácom pod sp. zn. SR 04261/12 dňa 14. novembra 2013. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 8. augusta 2011 uzatvoril so žalovanou ako spotrebiteľ úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX spolu s rozhodcovskou zmluvou, na základe ktorej žalovaná podala dňa 18. júna 2012 návrh na začatie rozhodcovského konania. Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. vydal dňa 14. novembra 2013 v predmetnom konaní napadnutý rozsudok sp. zn. SR 04261/12 dňa 14. novembra 2013. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že nemohol ovplyvniť podmienky obsiahnuté v úverovej zmluve a rozhodcovskej zmluve, nakoľko ide o formulárovú zmluvu, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Žalobca má za to, že predmetná zmluva obsahuje nepriateľnú podmienku v Čl. II. ods. 1 písm. a), v zmysle ktorého všetky spory týkajúce sa zmluvy o úvere budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde. Vzhľadom na uvedené podľa názoru žalobcu, bola mu odopretá možnosť brániť sa svojich práv na všeobecnom súde. Žalobca ďalej poukazuje na skutočnosť, že náhrada škody bola uplatnená v trestnom konaní a rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 2T/172/2012 zo dňa 12. októbra 2012 bola obvinenému, t.j. žalobcovi uložená aj povinnosť nahradiť spôsobenú škodu vo výške 792 Eur podľa vyčíslenia poškodenej spoločnosti, ktorú sumu obvinený už zaplatil poškodenej žalovanej, pričom poškodená spoločnosť nebola odkázaná na občianskoprávne konanie zo zvyškom svojho nároku.

K žalobe sa vyjadrila žalovaná v tom smere, že sa nestotožňuje s názormi žalobcu uvedenými v žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku a je toho názoru, že súd by sa v predmetnom konaní nemal zaoberať s argumentmi žalobcu, ktoré sa obmedzujú na jeho snahu preskúmať vec z hmotnoprávnej stránky. Žaloba o zrušenie rozsudku rozhodcovského súdu nie je ani riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom, nakoľko účelom takého konania je umožniť ešte v inom konaní ako v konaní o výkon

rozhodnutia súdne preskúmanie toho, či boli splnené základné podmienky pre prejednanie a rozhodnutie veci rozhodcom a či bola dodržaná zákonnosť. Žalovaná v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 335/2010 ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, č.k. 33Cdo 2675/2007. Žalovaná ďalej má za to, že so žalobcom uzatvorili dňa 8. augusta 2011 samostatnú nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola uzavretá platne v zmysle ust. § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva síce je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, avšak predstavuje samostatný dokument, ktorý je osobitne podpísaný ako žalobcom tak žalovanou. Žalovaná má za to, že žalobca v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy nemal k jej obsahu žiadne výhrady. S rozhodcovskou zmluvou sa riadne oboznámil, jej ustanoveniam porozumel a túto skutočnosť na znak súhlasu potvrdil vlastnoručným podpisom. Žalovaná ďalej tvrdí, že žalobca pred uzavretím rozhodcovskej zmluvy vyhlásil, že bol pred jej uzavretím osobitne poučený o dôsledkoch jej uzavretia, k čomu pripojil aj vlastnoručný podpis. Podľa názoru žalovanej, nemožno mať žiadne pochybnosti o legitímnosti rozhodcovskej zmluvy, nakoľko sa jedná o nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, pričom žalobca nie je spotrebiteľom, tak potom neprichádza do úvahy ani aplikácia ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žalovaná navrhuje, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a predloženými listinnými dôkazmi, a to najmä návrhom na začatie rozhodcovského konania (č.l. 5), Zmluvou o úvere zo dňa 8. augusta 2011 (č.l. 6), Zmenkou č. XXXXXXXXXX (č.l. 7), Rozhodcovskou zmluvou (č.l. 8), Prehľadom práv, povinností a záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere (č.l. 9), Odpoveďou na výzvu rozhodcovského súdu (č.l. 10), Žiadosťou o poskytnutie informácie (č.l. 11), Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SR 04261/12 (č.l. 12-13), Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 2T/172/2012-68 (č.l. 14-16), Vyjadrením k žalobe (č.l. 23-26), Vyjadrením žalobcu (č.l. 52-53), Uznesením Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 14C/112/2014-54, kópiu rozhodcovského spisu sp zn. SR 04261/12 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z návrhu na začatie rozhodcovského konania (č.l. 5) zo dňa 18. júna 2012 súd zistil, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sa domáhala vydania rozhodcovského rozsudku, ktorým by rozhodcovský súd zaviazal žalovaného, t.j. v predmetnom spore žalobcu k zaplateniu sumy vo výške 1.013,55 Eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.013,55 Eur od 31. januára 2012 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1.013,55 Eur od 14. marca 2012 do zaplatenia a k zaplateniu trov rozhodcovského konania vo výške 309,36 Eur.

Zo Zmluvy o úvere (č.l. 6) súd zistil že žalobca uzatvoril so žalovanou spoločnosťou dňa 8. augusta 2011 úverovú zmluvu, na základe ktorej spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. poskytla žalobcovi úver vo výške 400 Eur, pričom žalobca sa zaviazal vrátiť žalovanej celkovú sumu vo výške 792 Eur. V deň uzatvorenia úverovej zmluvy, t.j. dňa 8. augusta 2011 vystavil žalobca aj zmenku na zmenkovú sumu 1.013,55 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne od 31. januára 2012 (č.l. 7) a podpísal aj rozhodcovskú zmluvu (č.l. 8). Článok II predmetnej úverovej zmluvy uvádza, že „všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 8. augusta 2011 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenie práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; ... b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu.

Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 14. novembra 2013, sp. zn. SR 04261/12 (č.l. 12) bol žalobca zaviazaný k zaplateniu sumy vo výške 153,55 Eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.013,55 Eur od 31. januára 2012 do 14. januára 2013, zo sumy 943,55 Eur od 15. januára 2013 do 20. marca 2013, zo sumy 893,55 Eur od 21. marca 2013 do 12. júna 2013, zo sumy 803,55 Eur od 13. júna 2013 do 14. augusta 2013, zo sumy 703,55 Eur od 15. augusta 2013 do 12. septembra 2013, zo sumy 503,55 Eur od 13. septembra 2013 do 19. septembra 2013, zo sumy 403,55 Eur od 20. septembra 2013 do 11. októbra 2013, zo sumy 203,55 Eur od 12. októbra 2013 do 14. novembra 2013, zo sumy 153,55 Eur od 15. novembra 2013 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1.013,55 Eur od 14. marca 2012 do 14. januára 2013, zo sumy 943,55 Eur od 15. januára 2013 do 20. marca 2013, zo sumy 893,55 Eur od 21. marca 2013 do 12. júna 2013, zo sumy 803,55 Eur od 13. júna 2013 do 14. augusta 2013, zo sumy 703,55 Eur od 15. augusta 2013 do 12. septembra 2013, zo sumy 503,55 Eur od 13. septembra 2013 do 19. septembra 2013, zo sumy 403,55 Eur od 20. septembra 2013 do 11. októbra 2013, zo sumy 203,55 Eur od 12. októbra 2013 do 14. novembra 2013, zo sumy 153,55 Eur od 15. novembra 2013 do zaplatenia a k náhrade trov rozhodcovského konania vo výške 309,36 Eur to všetko v mesačných splátkach vo výške

70 Eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Vo zvyšnej časti rozhodcovský súd žalobu zamietol, a to z dôvodu, že žalovaný, t.j. v predmetnom konaní žalobca uhradil spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o. časť istiny vo výške 860 Eur.

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12. októbra 2012, č.k. 2T/172/2012-68 (č.l. 14) bola obvinenému Barnabášovi Bindicsovi, nar. 16. júna 1967 uložená aj povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu vo výške 792 Eur v prospech poškodenej spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o.. Podľa § 372w Občianskeho súdneho poriadku, spory o neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a o zrušenie rozhodcovského rozsudku v spore spĺňajúcom podmienky podľa osobitného predpisu, o ktorých sa začalo konať na súde a ktoré sa do 1. januára 2015 právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia súdy príslušné na konanie podľa doterajších predpisov.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. 9)

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. 13a)

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Rozhodcovskému rozsudku zákon priznáva rovnaké účinky ako rozsudku všeobecného súdu (§ 35 Zák. o rozhodcovskom konaní). O význame materiálnej právoplatnosti súdneho rozhodnutia niet žiadnych pochybností a tak, ako konštatuje Európsky súd pre ľudské práva, keď pripomína ustálenú judikatúru k čl. 6 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd „jedným zo základných aspektov právneho štátu je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby tam, kde súdy konečným spôsobom rozhodli, nebolo ich rozhodnutie ďalej spochybňované (napr. Brumarescu proti Rumunsku)“. Európsky súd však na druhej strane vzápätí poukazuje na to, že „ak to odôvodňujú závažné okolnosti, je možné od tejto zásady upustiť (Ryabykh proti Rusku). V prípadoch, kedy došlo k zrušeniu konečného a vykonateľného rozhodnutia z dôvodu odstránenia zásadného nedostatku, súd nevidel porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru (Protsenko proti Rusku)“. Zásada nezmeniteľnosti súdneho rozhodnutia teda nie je absolútna. Typickým prejavom takejto výnimky je aj ustanovenie § 40 zákona o rozhodcovskom konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku a preto je potrebné i ustanovenie § 35 zákona o rozhodcovskom konaní (v spojení s § 159 O.s.p.) redukovať tak, že účinkami materiálnej právoplatnosti doručeného rozhodcovského rozsudku nie je viazaný súd, ktorý tento rozhodcovský rozsudok preskúma. Už z tejto formulácie je zrejmé, že nebolo zámerom zákonodarcu bezvýhradne viazať všetky štátne orgány účinkami rozhodcovského rozsudku, čo je pochopiteľné i s ohľadom na to, že rozhodcovský súd je - napriek výsledku svojej činnosti v podobe rozhodcovského rozsudku - súkromnoprávny orgán a rozhodcovské konanie je súkromnoprávnym konaním. Je preto nezlučiteľné s povahou právneho štátu, aby boli súkromnoprávne orgány mocensky postavené plnohodnotne na roveň orgánov disponujúcich verejnou mocou. Rozhodcovské konanie, tak ako bolo vyššie uvedené, nie je verejnoprávnym konaním. Toto napríklad skonštatoval aj Ústavný súd ČR (IV.ÚS 174/02), ktorý konštatoval, že „rozhodcovský súd nie je orgánom verejnej moci a preto ani jeho rozhodcovské rozhodnutia nemôžu byť rozhodnutím orgánu verejnej moci ... Jeho moc teda nie je delegovaná zvrchovanou mocou štátu, ale pochádza od vlastnej súkromnej moci strán určovať si svoj osud“.

Súd v predmetnom prípade preskúmal najprv, či žalobca podal svoju žalobu v zákonnej lehote. Z predložených podkladov, a to najmä z kópie rozhodcovského spisu, súd zistil, že rozhodcovský rozsudok bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený dňa 3. marca 2014, pričom žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku predložil tunajšiemu súdu dňa 1. apríla 2014, t.j. v zákonnej 30 dňovej lehote. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že nedodržanie lehoty na podanie žaloby žiadny z účastníkov nenamietal.

Podstatnou otázkou pre toto súdne konanie bolo, či právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere ako aj vystavenej zmenky je spotrebiteľským vzťahom alebo nie. Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že právny vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania na základe zmluvy o úvere ako aj vystavenej zmenky je spotrebiteľským vzťahom, a to spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., a to z nasledovných dôvodov:

Žalobca ako spotrebiteľ dňa 8. augusta 2011 uzavrel so žalovanou úverovú zmluvu a rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej žalovaná podala dňa 18. júna 2012 návrh na začatie rozhodcovského konania. Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. vydal dňa 14. novembra 2013 žalobcom napadnutý rozhodcovský rozsudok, sp. zn. SR 04261/12. Žalobca vo svojom návrhu poukazuje na to, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe úverovej zmluvy, ktorá obsahuje neprijateľnú podmienku.

Súd preskúmal predloženú zmluvu o úvere (č.l. 6), z ktorej vyplýva, že medzi žalovanou ako veriteľom a žalobcom ako spotrebiteľom - dlžníkom - bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Je to zrejmé z obsahu zmluvy, keď žalovaná sa zaviazala poskytnúť žalobcovi finančné prostriedky a žalobca sa zaviazal tieto vrátiť spôsobom a v lehote dohodnutej. V osobe veriteľa ide podľa obsahu zmluvy o dodávateľa - poskytovateľa úverov z vlastných zdrojov. V osobe dlžníka, fyzickú osobu - občana, ktorý zmluvu neuzavrel na účely podnikateľskej ani inej obchodnej činnosti. Opak, že by išlo o osobu, ktorá zmluvu uzavrela v súvislosti so svojou obchodnou činnosťou, alebo podnikateľskou činnosťou zo zmluvy

nevyplýva a žalovaná toto v rozhodcovskom konaní ani nepreukázala. Naviac z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o zmluvu, ktorá je vopred pripravená dodávateľom - žalovanou, pre vopred neurčený okruh spotrebiteľov, uzatváraná vo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ jej obsah zásadným spôsobom meniť nemôže. Z toho potom jednoznačne vyplýva aj to, že tento vzťah sa medzi nimi musí riadiť len zákonnými ustanoveniami najmä zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a občianskeho zákonníka všetkých v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Zmluva nesmie obsahovať neprijateľné podmienky.

Súd po preskúmaní predloženej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 8. augusta 2011 dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To, že nejde o dvojstranne vyjednanú podmienku vyplýva aj zo samotnej konštrukcie zmluvy. Zmluvné dojednania neboli individuálne dojednané, nakoľko ich vypracovala žalovaná spoločnosť bez účasti žalobcu. Rozhodcovská zmluva je sformulovaná tak, že vlastne vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní a takúto podmienku je potrebné považovať za absolútne neplatnú. Možnosť obrátiť sa na súd vlastne spotrebiteľ nemá. Ide o jednostrannú a neprijateľnú podmienku, ktorá znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie štátnym súdom. Tak mu znemožňuje vlastne domôcť sa svojho práva a stavia ho do pozície nerovnocenného účastníka právneho vzťahu. Okrem toho rozhodcovský súd si vybral sám dodávateľ, teda žalobca. Nie je to zhodný prejav oboch strán zmluvy. Nevýhodnosť prakticky spočíva v tom, že ak sa dodávateľ rozhodne žalovať spotrebiteľa na rozhodcovskom súde, spotrebiteľ je nútený touto doložkou a jednostranným výberom dodávateľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Musí tak podľa nej urobiť, lebo už vopred, pred vznikom akéhokoľvek sporu zo zmluvy sa vzdal svojho práva brániť sa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Ide teda o značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu. Navyše zmluva nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Taktiež je všeobecne známe, že klient - spotrebiteľ väčšinou návrh zmluvy nedostane k dispozícii tak, aby sa s nimi v klude doma, alebo mimo priestorov dodávateľa mal možnosť podrobne oboznámiť tak, aby obsahol všetko čo v nich je uvedené. Preto akékoľvek plnenie priznané rozhodcovským súdom na základe neprijateľnej podmienke - rozhodcovskej zmluve, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením neakceptovateľným.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a argumenty, súd je toho názoru, že spôsob, akým nebanková spoločnosť predložila spotrebiteľovi zmluvné podmienky, vrátane rozhodcovskej zmluvy zakladá nekalú obchodnú prax, ktorou nebanková spoločnosť sledovala vylúčenie zmluvných podmienok spod režimu súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok. Osobitné vyjednanie zmluvnej podmienky znamená, že spotrebiteľ si osobitne vymenuje nejakú zmluvnú klauzulu, ktorá má pre neho osobitný význam - v tomto zmysle by súd iba sotva uveril, že dodávateľ už vopred predvídal, že si spotrebiteľ bude želať rozhodcovské konanie, a preto rozhodcovskú zmluvu vypracoval. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka nie je len o možnosti výberu medzi štátnym a rozhodcovským súdom, ale je o dôsledkoch, či zmluva spotrebiteľa núti podrobiť sa arbitráži. Rozhodcovská zmluva vypracovaná nebankovou spoločnosťou núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, a je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na už vyššie uvedené argumenty, úver poskytnutý žalovanou spoločnosťou má charakter spotrebiteľského úveru a bolo preto potrebné, aby rozhodcovský súd aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., a to predovšetkým ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j), k) ako aj ustanovenie § 11 ods. 1. Z týchto ustanovení vyplýva, že zmluva o úveru musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, inak je úver bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho podľa ustanovenia § 17 ods. 3 vyššie citovaného právneho predpisu nemožno zabezpečiť splnenie dlhu zmenkou. Z preskúmaného rozhodcovského rozsudku však vyplýva, že žalovanej bolo priznané plnenie z titulu zmenky, ktorá zabezpečovala spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi. Rozhodcovský súd tak priznal plnenie zo zabezpečovacieho inštitútu, ktorý je v rozpore s právnymi predpismi, a to § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.. Tiež samotný proces vzniku záväzku zo zmenky, keď si žalovaná spoločnosť sama vyplní zmenku a určí tak dlh žalobcu, bez toho, aby to ten mohol ovplyvniť považuje súd za rozpor s dobrými mravmi ako aj právami spotrebiteľa. Okrem už uvedených skutočností, súd poukazuje aj na to, že rozhodcovský súd priznal žalovanej aj zmenový úrok vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy,

čo predstavuje 91,25 % ročne. Takto priznané plnenie predstavuje hrubý nepomer medzi poskytnutým úverom a povinnosťou uloženou v rozhodcovskom rozsudku.

Keďže rozhodcovský súd svojím rozhodnutím porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa a zároveň priznal plnenie na základe neprijateľných podmienok, súd v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z. zrušil rozhodcovský rozsudok.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ods. 2, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 151 ods. 3 O.s.p., z ktorého vyplýva, že v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
  - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).